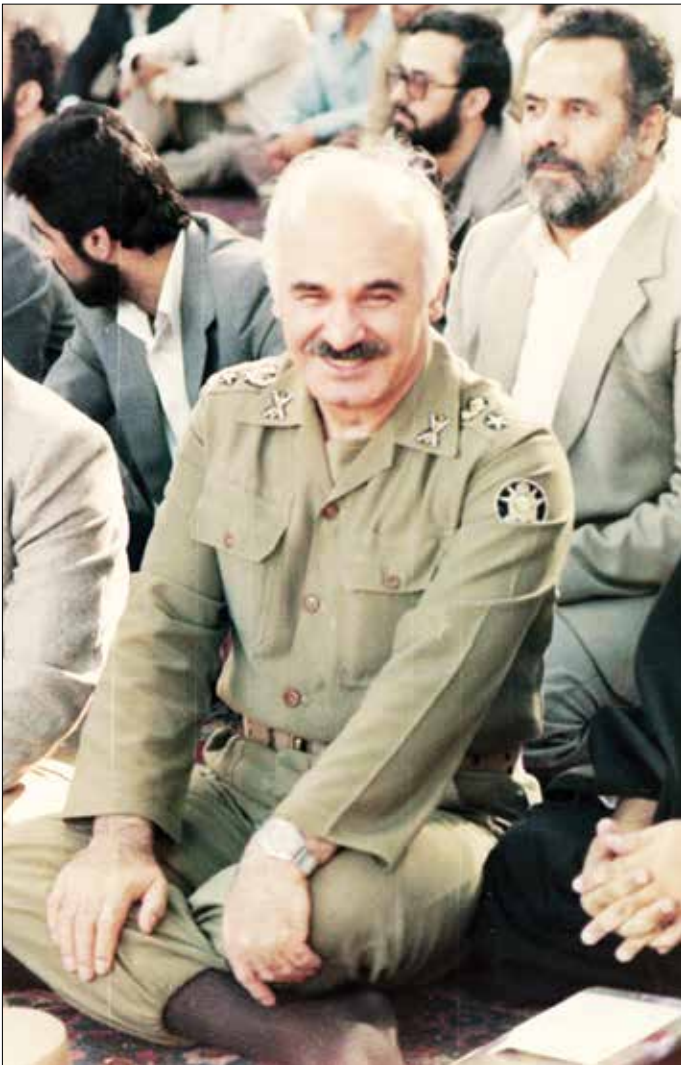

وفاداری امیر

درباره سرتیپ قاسمعلی ظهیرنژاد فرمانده نیروی زمینی

امین محمدی زاد

روزنامه‌نگار

«آقایان گفته‌اند که ایشان یک فردی است که به درد می‌خورد، لایق است و ایشان نباید کنار برود. نباید اشخاصی که از آن‌ها کار می‌آید بگویند که ما حالا که یک قدری مثلاً چطور است، ما می‌رویم کنار!» خطاب سخنان امام خمینی در دیدارش با جمعی از فرماندهان نظامی در روز ۲۴ اردیبهشت ۱۳۵۸ و در آغاز ناآرامی‌های کردستان، قاسمعلی ظهیرنژاد بود؛ فرمانده وقت لشکر ۴ ارومیه که سال ۱۳۵۹ به‌عنوان سرتیپ به فرماندهی ژاندارمری کل کشور و نیروی زمینی ارتش انتخاب و در ۹ مهر ۱۳۶۰ به سمت ریاست ستاد مشترک ارتش منصوب شد.

متن حکم امام خمینی برای انتصاب ظهیرنژاد به‌عنوان رئیس ستاد مشترک ارتش به این شرح است: «تیمسار سرتیپ علی ظهیرنژاد- ایده الله تعالی؛ نظر به پیروزی ارزشمند اخیر که با نقشه و تدبیر انجام گرفت و از آنجا که خدمات شما در نیروی زمینی مورد تقدیر است، جنابعالی را به ریاست ستاد مشترک ارتش جمهوری اسلامی ایران منصوب می‌نمایم. توفیق شما را در پیشبرد اهداف مقدس اسلام از خداوند متعال خواستارم؛ روح‌الله الموسوی الخمینی.» «علاقه قلبی او به حضرت امام خمینی و متقابلاً اعتماد و حسن نیت معمار کبیر انقلاب به آن فرمانده شجاع و ولایی موجب شد تا وی از ۱۳۶۳ تا ۱۳۶۵ به‌عنوان نماینده فرمانده معظم کل قوا در شورای عالی دفاع ملی انجام‌وظیفه کند و در فاصله سال‌های ۱۳۶۸ تا ۱۳۷۸ ریاست گروه مشاوران نظامی فرماندهی معظم کل قوا را بر عهده داشته باشد.

ظهیرنژاد الگوی یک ارتشی و مرد انقلابی در دهه اول تأسیس و استقرار نظام جمهوری اسلامی به‌شمار می‌رود. در این مجال گزارشی از زندگی او را با نگاهی به کتاب سرباز وطن می‌آوریم. قاسمعلی ظهیرنژاد در سال ۱۳۳۳ از دانشکده افسری فارغ‌التحصیل می‌شود و با درجه ستوان دومی در لشکر ۱۷ ارومیه مشغول به کار می‌شود.

او به علت وظیفه‌شناسی و نظم پله‌های ترقی را خیلی سریع طی می‌کند اما در عین حال به دلیل تدین و ایستادگی در برابر تخلفات، مورد حسادت و بدخواهی بعضی از همکاران و فرماندهان ارتش قرار می‌گیرد. تا جایی که سرانجام پس از ۲۱ سال خدمت، در سال ۱۳۵۵ با درخواست بازنشستگی وی با درجه سرتیپ دومی موافقت می‌شود. اما این پایان کار ظهیرنژاد نبود. با پیروزی انقلاب و اعدام تعدادی از فرماندهان طاغوتی و فرار عده‌ای دیگر از فرماندهان ارتش، سرتیپ دوم پیاده قاسمعلی ظهیرنژاد بار دیگر به خدمت فراخوانده می‌شود و با یک درجه ترفیع، به فرماندهی لشکر ۷ ارومیه منصوب می‌شود. آن روزها، بخش‌های جنوبی آذربایجان شرقی، جولانگاه نیروهای ضدانقلاب شده و پادگان‌های ارتش هم

از دست‌درازی این نیروها در امان نمانده بود. سرهنگ ظهیرنژاد با توجه به سابقه خدمت در لشکر ۷ ارومیه توانست در مدتی کوتاه انضباط و آرامش را به این لشکر بازگرداند و همین‌طور نیروهای ارتش را در سازمان‌دهی نیروهای داوطلب و آموزش نیروهای سپاه پاسداران به کار گیرد.

با شروع تجاوز عراق و آغاز جنگ، مسئولیت‌های بزرگ‌تری بر عهده ظهیرنژاد گذاشته شد و با ارتقا به درجه سرتیپ، به سمت سرپرستی ژاندارمری، فرماندهی نیروی زمینی ارتش و سپس ریاست ستاد مشترک ارتش منصوب شد و تا پایان جنگ، در خدمت باقی ماند. ظهیرنژاد در مقاطع حساسی چون شکستن حصر آبادان و آزادسازی خرمشهر نقش سرنوشت‌سازی را در فرماندهی جنگ بر عهده داشت. او که

ولی‌الله فلاحی

■ از بهمن ۱۳۵۷
■ تا ۲۹ خرداد ۱۳۵۹

او پس از پیروزی انقلاب اسلامی ایران به سمت فرماندهی نیروی زمینی ارتش جمهوری اسلامی ایران منصوب شد و از آغاز جنگ ایران و عراق در جبهه‌ها حضور دائم داشت. فلاحی در تاریخ ۲۹ خرداد ۱۳۵۹ به سمت کفیل ریاست ستاد مشترک ارتش برگزیده شد. به عقیده بسیاری از کارشناسان او در جرگه یکی از موفق‌ترین رؤسای ستاد در تاریخ ارتش ایران به‌شمار می‌آید. فلاحی در سانحه سقوط هواپیمای سی-۱۳۰ در ۷ مهر ۱۳۶۰ به شهادت رسید.

قاسمعلی ظهیرنژاد

■ از ۲۹ خرداد ۱۳۵۹
■ تا ۹ مهر ۱۳۶۰

او در سال ۱۳۳۰ وارد دانشکده افسری شد و از ۱۳۳۳ با درجه ستوان دومی فعالیت در ارتش شاهنشاهی ایران را آغاز کرد. او در سال ۱۳۵۲ با درجه سرهنگ دومی، از ارتش بازنشسته شد، ولی پس از وقوع انقلاب، به ارتش جمهوری اسلامی ایران فراخوانده شد و دوره کوتاهی در سال ۱۳۵۸ فرماندهی لشکر ۶۴ پیاده ارومیه را بر عهده داشت. ظهیرنژاد از ۱۳۵۸ تا ۱۳۵۹ فرمانده ژاندارمری و از ۱۳۵۹ تا ۱۳۶۰ فرمانده نیروی زمینی ارتش بود.

علی صیاد شیرازی

■ از ۹ مهر ۱۳۶۰
■ تا ۱۱ مرداد ۱۳۶۵

او سرلشکر نیروی زمینی ارتش جمهوری اسلامی ایران و فرمانده آن بود. صیاد شیرازی پس از استعفا از فرماندهی نیروی زمینی ارتش، عضو شورای عالی دفاع ملی شد. او از فرماندهان جنگ ایران و عراق بود. او، پس از ۳۲ سال خدمت در یگان‌های مختلف نیروی زمینی ارتش، در ۲۱ فروردین ۱۳۷۸ در تهران و مقابل در منزلش، به دست تروریست‌های سازمان مجاهدین خلق به درجه رفیع شهادت رسید.